

PREMIILE

revistei noastre

pe

1971

Cu decernarea, pentru a treia oară, a premiilor revistei „Teatrul”, încheiem — în comunitate cu toți slujitorii dramaturgiei și scenei, și cu marele public din țara noastră — anul 1971.

Este un an care se încheie în plina mobilizare morală și intelectuală a întregului nostru popor, al cărei semnal a fost dat de istoricele expuneri din iulie și noiembrie ale Secretarului General al Partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Din bogăția de idei a acestor documente, din criteriile ideologice și estetice pe care le cuprind, s-au inspirat, cu consecvență și sinceritate, dezbaterile juriului de decernare a premiilor revistei noastre pe anul 1971. Acestei surse de inspirație și de orientare, i se datorește, desigur, faptul, — atât de îmbucurător pentru noi, și atât de important pentru autoritatea premiilor și cununa premiaților că toate hotărârile au fost luate, deși după dezbateri îndelungate, cu unanimitate de voturi.

Ne dăm seama, desigur, că față de comandamentele comuniste și patriotice care trebuie să conducă creația teatrului nostru, mai este încă mult de făcut, mult mai mult decît arată bilanțul anului 1971.

În oclăși timp, ne dăm seama că față de meritele teatrului românesc în activitatea unui an întreg, premiile decernate în ziua de 17 decembrie, reprezintă, de asemeni, foarte puțin. De altfel, ele nu aspiră a fi decît un modest stimulent, pentru o muncă sporită, pentru realizări superioare și numeroase.

Nu încapе vorbă că și laurii vor spori în același ritm.

Îi felicităm din inimă pe laureați, și urăm tuturor celor care de mai aproape sau mai de departe slujesc și iubesc teatrul nostru socialist : La mulți ani !

PROCES VERBAL

În ziua de 17 decembrie 1971 s-a întrunit juriul de acordare a premiilor anuale ale revistei „Teatrul”.

Au participat : Paul Anghel, Radu Beligan, Mihnea Gheorghiu, George Ivașcu, Horia Lovinescu, Constanța Măciucă, Valeriu Rîpeanu, Mircea Ștefănescu, sub președinția redactorului șef al revistei „Teatrul”, Radu Popescu.

Juriul a decernat, în unanimitate ale votului, următoarele premii :

Premiul de dramaturgie :

AUREL BARANGA pentru piesa *Interesul general*.

Premiul de interpretare feminină :

DINA COCEA pentru rolul Mama din spectacolul *Viata ce ti-am dat* de Pirandello, la Teatrul T.V. :

OLGA DUMITRESCU pentru rolul Văduvei Begbick din spectacolul *Un om = un om* de B. Brecht, la Teatrul de Stat din Galați :

GILDA MARINESCU pentru rolurile Anca din *Și eu am fost în Arcadia* de Horia Lovinescu și Lena din *Gaițele* de Al. Kirilțescu, la Teatrul „C. I. Nottara”.

*Sus : Mircea Ștefănescu
și Horia Lovinescu*

Mijloc : Mihnea Gheorghiu

*Dreapta : Radu Beligan
și Paul Anghel.*

Premiul de interpretare masculină :

TOMA CARAGIU pentru rolurile : Romeo din *Ziariștii* de Al. Mirodan, la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” și Toma Hrisanide din *Interesul general* de Aurel Baranga, la Teatrul de Comedie ;

LORAND LOHINSZKI pentru rolurile : Acuzatorul din *Apărarea de Szabo Lajos* și Șerban Șaru Sinești din *Jocul ielelor* de Camil Petrescu, la Teatrul de Stat din Tg. Mureș — secția maghiară ;

GH. IONESCU-GION pentru rolul Creon din *Antigona* de Sofocle, la Teatrul Mic.

Premiul de regie :

GEORGE TEODORESCU pentru spectacolele : *Săptămîna Patimilor* de Paul Anghel, la Teatrul Național „I. L. Caragiale” și *Adam și Eva* de Aurel Baranga, la T.E.S.

Un premiu de încurajare ex aequo :

PETRE BOKOR și **ALEXANDRU TATOS** pentru regia de teatru T.V. în spectacolele : *Cavalerul tristei figuri* de Cervantes și *Nebunia lui Pantalone*.

Premiul de scenografie :

MIHAI TOFAN pentru scenografia la spectacolul *Să nu-ți faci prăvălie cu seară* de Eugen Barbu, la Teatrul Național „I. L. Caragiale”.

Sus : Constantin Măciucă și Radu Popescu

Mijloc : Radu Beligan

Stînga : Valeriu Rîpeanu și George Ivașcu

Aurel Baranga

PREMIUL
DE
DRAMATURGIE
pentru piesa
Interesul general.

Aurel Baranga este atât de popular, încît prezentarea sa, pe larg sau în rezumat, nu mai poate aduce noutăți — cel mult, precizări.

Trei volume de „Teatru” apărute în primăvara acestui an, conțin, după multe eliminări operate de autor, paisprezece opere dramatice, împărțite astfel: patru drame și zece comedii.

Dramele lui Aurel Baranga, marcate de caracterul patetic-documentar al anilor 1944 și următorii, nu au izbutit, poate pe nedrept, să aducă autorului lor celebritatea pe care i-au adus-o comediiile, dar valoarea lor nu poate fi trecută cu vederea în istoria literară.

Comediiile au fost factorul de celebritate pentru Aurel Baranga, celebritate dobîndită cu onoare, căci toate comediiile sale sînt satire, și toate au stîrnit, la vremea lor, un refuz sau o opoziție, pe care le-a măturat enorma adeziune a publicului, cel mai numeros public pe care l-a avut vreun dramaturg român, în chiar timpul victiîi sale.

Verva, subtilitatea, finețea, cruzimea pamfletară, se supun, în spiritul și în opera lui Aurel Baranga, conștiinței sale comuniste, și comandamentului social al unei dramaturgii consacrate unui ideal luminos și optimist, idealul ameliorării și perfecționării omului epocii socialiste.

Interesul general, „farsa atroce” care a obținut anul acesta premiul de dramaturgie al revistei noastre, face obiectul unei ample analize în paginile următoare ale acestui număr.

Dina Cocea

PREMIUL DE INTERPRETARE —

pentru rolul Mamei din spectacolul *Viața ce ți-am dat* de Luigi Pirandello.

În teatrul nostru, atât de bogat în talente definite prin farmec și intuițivitate. Dina Cocea rămâne mereu aceeași prezență artistică aparte, caracterizată prin distincție, rigoare profesională, luciditate de analist și cultivată expresivitate. Iată trăsăturile de unire între creațiile atât de diverse ale palmaresului său : Amelia și Regina Elisabeta (*Hoții și Maria Stuart* de Schiller), Ana (*Ana Christie*), Abbie (*Patima de sub ulmi*), Cristina (*Din jale se intrupează Electra* de O'Neill), Florăreasa (*Pygmalion*), Femeia necunoscută (*Omul destinului* de G. B. Shaw), Olivia (*Noaptea regilor* de Shakespeare), Elmira (*Tartuffe* de Molière), Glafira (*Egor Buliciov și alții*), Vanda (*Gaițele* de Al. Kirilșescu), Doamna (*Doamna lui Eremia* de N. Iorga).

Profesoară de teatru, credincioasă și statornică slujitoare a primei noastre scene, ea și a altor scene din țară. Dina Cocea a revenit în ultimul timp, prin intermediul televiziunii, în atenția și aprecierea marelui public. Relieful impresionant al personajelor interpretate pe micul ecran : Mama (*Fără final* de N. Damaschin) și Mama (*Viața ce ți-am dat* de Pirandello), i-au adus acum premiul revistei noastre.

În rolul Mama din spectacolul „Viața ce ți-am dat” de Pirandello, prezentat de televiziune.

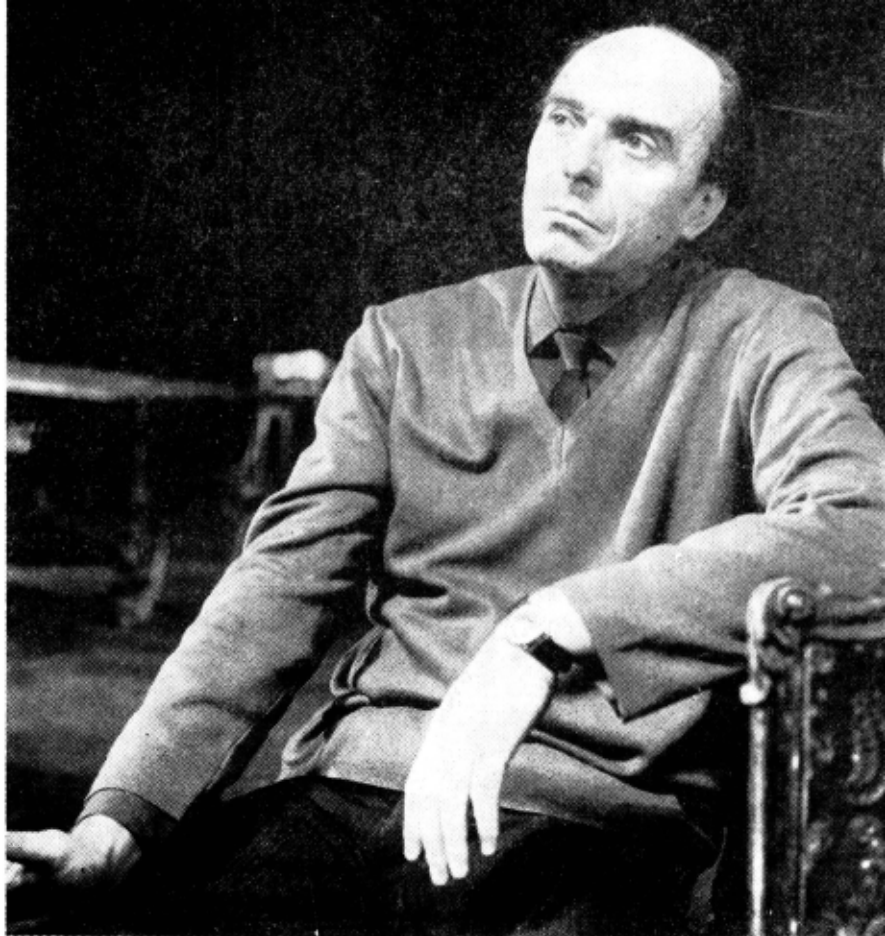
Gilda Marinescu

PREMIUL DE INTERPRETARE — pentru rolurile Anea (Și eu am fost în Arcadia de Horia Lovinescu) și Lena (Gaițele de Al. Kirilșescu) la Teatrul „C. I. Nottara”.

Coincidență, poate, dar nu lipsită de semnificație; rolurile care i-au adus premiul reprezintă cele două chipuri deosebite ale acțiunii, atât de diferite încât s-ar putea spune că exprimă două ființe: pe de o parte, sensibilitatea acută, o stranie putere de a intui adevărul cel mai ascuns al rolului și de a-l exprima fără cuvinte, darul de a-și înconjura creația cu un halo de mister și poezie — pe de alta, știința compoziției riguroase, care-i îngăduie să-și păstreze echilibrul și finețea chiar și în gama dificilă, plină de riscuri, a comediei grotești.

Gilda Marinescu s-a format la școala rolurilor mari, pe scenele din Iași și Timișoara: Shakespeare (Julietta — rol de debut: Ofelia), Euripide (Ifigenia), Cehov (Irina din Trei surori și întreaga suită de personaje feminine din Acest animal ciudat, dramatizare de Aroul), Maxwell Anderson (Miriamne din Pogorâre iarnă), Shaw (Sfânta Ioana), B. Brecht (Kattrin din Mutter Courage), Dürrenmatt (doctorița din Fizicienii). Această înaltă școală a obișnuit-o să trateze cu aceeași măsură a dăruirii totale atât partiturile clasice cit și personajele din dramaturgia modernă, cu care, în repertoriul Teatrului Nottara, se întilnește mai des: Antigona de Anouilh, Miss Collins din Portretul unei madone de Tennessee Williams, Agnes din Echilibru fragil de Edward Albee, Lechy Elbernon din Schimbul de Claudel.

Debutul Gildei Marinescu în teatru a fost o scelpitoare serie de premii la concursurile tinerilor actori: împlinirea ei s-a petrecut poate mai în umbră, pentru a o împune însă, cu atât mai puternic, în ultimii ani, cu strălucirea clară și calmă a talentelor profunde.

Gh. Ionescu-Gion

PREMIUL DE INTERPRETARE — pentru rolul Creon din *Antigona* de Sofocle, la Teatrul Mic.

Gion aduce în scenă, statuar, imaginea visată a teatrului antic. Domină cuvântul pe care-l oficiază apoi, sacerdotal, la rampă. Omenesc și cu atât mai adânc, mai emoționant. Gion e un Creon ideal. Tensiunea dramatică urcă odată cu el, artistul se mistuie cu ea, cu flacăra talentului său. Modest, acest actor, de o înaltă profesionalitate, acest gânditor și poet (rostuit chiar și în volume), e bintuit de veșnica sa frământare interioară, niciodată egal cu el însuși, creîndu-și parcă singur dificultăți și ducînd mereu poveri noi pe drumul spinos al creației.

În rolul lui Creon a fost premiat Ionescu-Gion, unul din actorii cei mai valoroși ai teatrului românesc contemporan. Și pentru că a fost premiat cu un rol într-o piesă de Sofocle, strălucirea laurilor săi e cu atât mai puternică.

Toma Caragiu

PREMIUL DE INTERPRETARE — pentru rolurile Romeo (Ziariștii de Al. Mirodan, la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra“) și Toma Hrisanide (Interesul general de Aurel Baranga) la Teatrul de Comedie.

Cu o singură piruetă trece de la bilbiiala dulce, șăgalnică a lui Romeo din Ziariștii, la replica feroce a lui Hrisanide din Interesul general.

Toma Caragiu a urcat treptele ierarhiei scenice în goană, pe nerăsuflăte. În câteva luni a înghițit cei șaiszeci de kilometri care despart Ploieștiul anilor săi de afirmare, de Teatrul „Bulandra“. Și acum, suprem omagiu adus de public e acela că i se spune Caragiu. Simplu. La fel ca : Beligan, ca : Finteșteanu. Caragiu, fără Toma ! A creat un adevărat panopticum de tipuri, lucrute perfect, în pasta densă a grotescului. I-a uluit pe scoțieni, în turneul Teatrului „L. S. Bulandra“, care au descoperit în el un mare artist universal. Ne uluiește și pe noi, de fiecare dată, mereu același ca forță comică și mereu altul ca tip și compoziție scenică. Căutînd perfecțiunea, Caragiu poate primi oricînd și un premiu de popularitate. Spectatorii îi caută numele pe afiș, tele-

spectatorii. www.pimec.ro/rice.

Lohinszki Lorand

PREMIUL DE INTERPRETARE — pentru rolurile Șerban Țaru-Sinești (Jocul ielelor de Camil Petrescu) și Acuzatorul (Apărarea de Szabo Lajos), la Teatrul de Stat Tg. Mureș — secția maghiară.

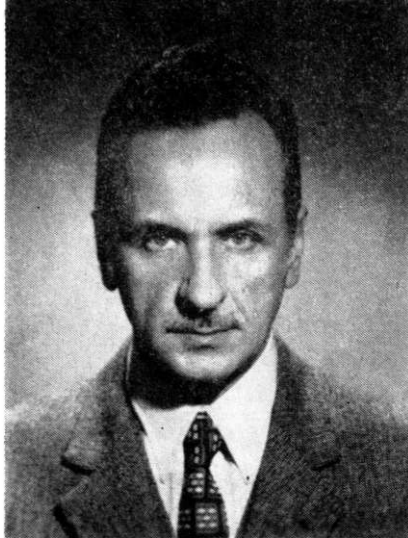
Creațiile din acest an, la care se adaugă și memorabila compoziție din piesa lui Nagy Istvan — Înainte de potop (maleficul creditor Tarko), confirmă valoarea și originalitatea personalității lui Lorand Lohinszki. Absolvent al Institutului de Teatru „Szentgyörgy Istvan” elev al strălucitului profesor și actor Kovacs György, Lohinszki, azi conferențiar la catedra „arta actorului” la aceeași școală, a cumulat în douăzeci de ani de carieră pe scena din Tg. Mureș nenumărate premii și mențiuni, prezența sa în spectacol neputând trece niciodată neobservată. Amintim dintr-o bogată galerie de roluri, deopotrivă clasice și contemporane: Platonov și Unchiul Vania de Cehov, Cerechez în Zăriaștii de Al. Mirodan, Andronic în Ultima oră de Mihail Sebastian, Moebius în Fizicienii de Dürrenmatt, Maiorul din Familia Toth de Orkeny Istvan, Bolyai în Cei doi Bolyai de Nemeth Laszlo. Dominantă în compoziția sa e întotdeauna minuția în mînuirea instrumentelor profesionale, vigoarea desenului, modularea nuanțelor fine, delicate. Lohinszki posedă darul tăcerilor expresive, forța privirilor iradiante, știința de a sta pe scenă „fără să facă nimic”.

Olga Dumitrescu

PREMIUL DE INTERPRETARE — pentru rolul Văduva Begbick (Un om = un om de Bertolt Brecht) la Teatrul de Stat din Galați.

În dificila partitură brechtiană, apariția Olgei Dumitrescu, dincolo de surpriza interpretării, a impus cu fermitate timbrul tragic și totodată grotesc al spectacolului. Song-ul e „expus” cu furie, sarcasm și disperare, personajul vivandierei e trăit și reprezentat cu aplicată tehnică și rafinată sensibilitate. În palmaresul acestei modeste, talentate și singuincioase actrițe, strălucesc câteva roluri mari, realizate cu un mare profesionalism pe scenele teatrelor din Birlad, Brăila, Bacău și, în ultimii ani, din Galați: Ana din Tache, Ianke și Cadîr de V. I. Popa, cele patru ipostaze feminine din Opinia publică de Aurel Baranga, Stephanie în Floarea de cactus de Barillet și Gredy, protagonistă în Milionara de G. B. Shaw, Alina Ranetti-Bondoc în Camera de alături de Paul Everac. Un registru actoriesc variat, atingînd cu dezinvoltură liniile farsei și acutele dramei psihologice, capacitatea de a reliefa mecanismele comediei și de a pătrunde în zonele adinei ale grotescului contemporan.

George Teodorescu

PREMIUL DE REGIE — pentru spectacolele : Săptămîna patimilor de Paul Anghel la Teatrul Național „I. L. Caragiale” și Adam și Eva de Aurel Baranga la T.E.S.

Prim-regizor la Teatrul Evreiesc de Stat, George Teodorescu a impulsionat, în cei aproape douăzeci și cinci de ani de neîntrepută activitate în teatrul românesc, nenumărate colective, ducîndu-le spre realizări remarcabile. Dincolo de numărul mare al montărilor (aproape o sută de reprezentații), fișa sa „de lucru” impresionează prin diversitatea genurilor, în lista repertoriului abordat intrînd antici, clasici, moderni și contemporani, scriitori autohtoni și mari nume din literatura universală ! Absolvent al primei serii din clasa de regie I.A.T.C., a debutat în 1949 cu A 12-a noapte de Shakespeare și Cavaleria Rusticană de Mascagni, arătîndu-se apoi statornic deopotrivă genului dramatic și liric. Spectacolele sale la teatru sau la operă au făcut întotdeauna „serie lungă”, de la Bărbierul din Sevilla, pînă la Săptămîna patimilor de Paul Anghel pe prima noastră scenă.

Mihai Tofan

PREMIUL DE SCENOGRAFIE — pentru spectacolul Să nu-ți faci prăvălie cu seară de Eugen Barbu, la Teatrul Național „I. L. Caragiale”.

Mihai Tofan a semnat scenografia a aproximativ două sute de spectacole. Spicuum din ele : A treia, patetica (N. Pogodin), Oameni care tac (Al. Voitin), Orfeu în Infern (Tennessee Williams), Oameni și soareci (John Steinbeck). Din jale se întrepruză Electra (Eugen O'Neill), Nunta însingerată (García Lorca), Idiutul (după Dostoievski), Zece zile care au zguduit lumea (John Reed), Să nu-ți faci prăvălie cu seară (Eugen Barbu) — toate, la Naționalul bucureștean. Colaborator preferat al majorității teatrelor din țară, Mihai Tofan a creat cadrul scenic pentru Viforul, la Teatrul Delavrancea, pentru Othello și Viteazul de Paul Anghel la Naționalul craiovean, pentru Pădurea împietrită de Robert Sherwood la Galați, Moartea unui comis-voiajor de Arthur Miller la Bacău, Ovidiu de Gr. Sălecanu la Constanța, Fintîna Blanduziei de Alexandru la Brașov...

Alexandru

Tatos

PREMIUL DE INCURAJARE PENTRU REGIA DE TEATRU T.V.

Petre Bokor

